

и нашитѣ рибари, покрай Марица, Тунджа, Дунава и другадѣ, за да ловятѣ вкуснитѣ сомове и шарани, безѣ да влизатѣ въ водата да се мокрятѣ и настиватѣ. Колко наши рибари сѣ станали жертва отѣ такова мокрене въ студената вода! . . .

Ежътъ сѣди мишкитѣ. . . .

астѣпи мѣсецъ септемврий и бодливиятъ ежъ почна да се приготвява за зимния си сънъ. Найнапрѣдъ си изрѣви подълбока дупка, за да се запази отѣ силния зименъ студъ. Слѣдъ това почна да събира храна, за да има що да яде прѣзъ влажната есенъ,

дордѣ настанатѣ днитѣ на неговия дълбокъ сънъ, нарѣченъ *литаргия*.

Единъ день ежътъ излѣзе отѣ дупката си и отиде въ близната овощна градина, за да се нахрани съ узрѣли овощки. Той се настани подѣ едно ябълково дърво, покрито съ едри и червени ябълки. Като се нахрани добрѣ, намисли да занесе въ дупката си нѣколко отѣ тия хубави червени ябълки, за да има що да яде прѣзъ влажнитѣ дъждовити дни.